

माहिती अधिकार अधिनियमाच्या अंगलबजावणीमध्ये सर्वसाधारणापणे आढळून
चैण्याच्या डणिका

जन माहिती अधिकारी

- जन माहिती अधिकाऱ्यांचे पदनिर्देशनाचे फलक बहुतेक कार्यालयामध्ये लावण्यात आले नाहीत.
- जन माहिती अधिकाऱ्या कडून अर्जदाराकडून अर्ज देण्यास टाळाटाळ केली जाते.
- माहिती अधिकारी व सहायक माहिती अधिकारी हे कायदयाने घालून दिलेलो कर्तव्ये व भूमीका बजावण्यामध्ये जाणीव पूर्वक टाळत आहेत असे चिन्ह निर्दर्शनास आले आहे.
- कार्यालयातील इतर कर्मचारी माहिती देण्याची जबाबदारी फक्त माहिती अधिकाऱ्याचीच आहे आपली नाही अशा गैरसजूतीमध्ये आहेत. त्यामुळे कायदयाचे गांभीर्य त्याच्यामध्ये दिसून येत नाही.
- बहुतांशी अर्जाबाबत तीस दिवसात उत्तर दिले जात नाही.
- अर्जदारास माहिती देण्यासाठी मुदत वाढ मागीतली जाते.
- बहुंताश नागरिकांना कायद्याची पुर्ण जाण नाही त्यामुळे नागरिकांना नेमके कायद मागायचे आणि कसे मागायचे याचे आज्ञान असल्यामुळे नागरिक प्रश्नार्थक स्वरूपाची माहिती मागलात. अशा प्रश्नार्थक स्वरूपात विचारलेल्या माहितीला जन महिती अधिकाऱ्याकडून योग्य प्रतिसाद म्हणजे नागरिकांने विचारलेल्या

प्रश्नांची माहिती या अभिलेखात आहेत अशी अभिलेख पुरवीले जात नाही.

त्यामुळे अपिलांची सख्ती वाढत आहे.

- सहज देता घेण्यासारखी माहितीही विहित मुदतील दिली जात नाही.
- शुल्काबाबतचे पत्र महिना संपताना पाठवले जाते. अनेकदा शुल्काचा नेमका तपशील दिला जात नाही.
- बहुतोक वेळा माहिती पूर्ण दिली जात नाही.
- माहिती नाकारताना पत्र दिले जाते, त्या ऐवजी सबीस्तर निर्णय कळविणार आदेश देणे आवश्यक आहे, व त्यामध्ये, अधिनियमातील तरतुदीमध्ये नमूद केल्यानुसार, पुढील अपील कोणाकडे करावयाचे याची, तसेच अपील करण्याचा मुदत / कालावधी या विषयीची माहिती नमूद करणे आवश्यक असते ते केले जात नाही.
- संबंधित विभागाकडून माहिती घेण्यास अर्जदाराला सांगितले जाते. असे न करता पाच दिवसांत अर्ज संबंधित विभागाकडे पाठविला पाहिजे किंवा माहिती मिळवून दिली पाहिजे, असे कायद्यात बंधन आहे, त्यानुसार कृती होत नाही.

प्रथम अपिलाची प्राधिकारी

१. प्रथम अपिलाची सुनावणी ही विहित मुदतील केली जात नाही.
२. प्रथम अपिलाच्या सुनावणीबाबतची सूचना नागरिकांना वेळेत कळवली जात नाही.
३. प्रथम अपिलाची प्राधिकारी नागरिकांना दिलेल्या वेळी व तारखेस अपिलाची सुनावणी घेत नाहीत.

४. प्रथम अपिलीय प्राधिकारी अपीलाची सूनावणी योग्य पद्धतीने घेत नसल्यास
नागरिकांचे प्रथम अपिलामध्ये समाधान होत नाही. त्यामुळे द्वितीय अपिलाची
संख्या बाढत आहे.
५. प्रथम अपिलीय प्राधिकारी पहिल्या अपिलामध्ये आपल्या कर्मचाऱ्याच्या
चुकांकडे दुर्लक्ष करून फक्त माहिती देण्याबाबत आदेश पारित करतात पण या
आदेशामध्ये संबंधीत प्रकरणाची वस्तुस्थीतीचा ढहापोह केला जात नाही व
सुस्पष्ट आदेश करत नाहीत. त्यामुळे नागरिकांची संभ्रम अवस्था होते.
६. अपिलीय प्राधिकारी माहिती नाकारताना पत्राच्या स्वरूपात उत्तर देतात त्या
ऐवजी निम्न न्यायिक अधिकारी असलेल्या अपिलीय प्राधिकाऱ्यांनी बोलके
आदेश (Speaking orders) लिहीणे आवश्यक आहे. तसेच अशा आदेशात
माहिती नाकारायची असल्यास त्याबाबतची सविस्तर कारणमीमांसा लिहीणे
आवश्यक असते. तसे होताना दिसत नाही.
७. प्रथम अपिलीय प्राधिकाऱ्याच्या आदेशाची सुध्दा अंमलबजावणी होत नसल्याचे
निर्दर्शनास आले आहे.
८. माहिती विशिष्ट दिवसात घावी, असा आदेश अनेकदा असतो, पण मुळात
बिलंब झाला असल्यास त्याची झारणे ब जबाबदार कोण याचा स्पष्ट उल्लेख
आवश्यक असूनही केला जात नाही.

सार्वजनिक प्राधिकरणातील अधिकारी

१. अनेक सार्वजनिक प्राधिकरणांनी माहिती अधिकारी अत्यंत कनिष्ठ स्तरातील कर्मचाऱ्यांना नेमले आहेत.
२. बन्याच्या सार्वजनिक प्राधिकरणांमध्ये अभिलेख कक्ष उभारलेले नाहीत. तसेच कोणा एकाकडे अभिलेख व्यवस्थापनाचे काम सोयबीलेले नाही. त्यामुळे मागीतलेली माहिती शोधने आवघड होत आहे.
३. माहिती अधिकाराविषयक कार्यवाहीत एकाच सार्वजनिक प्राधिकरणातील विविध विभागांमध्ये सुसूत्रता नाही.

राज्यातील सर्वच सार्वजनिक प्राधिकरणांमध्ये याच धर्तीवर माहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५ ची योग्य प्रकारे, लोकाभिमुख व कार्यक्षमतेने अंमलबजावणी होणे अपेक्षित आहे.

**माहिती अधिकार अधिनियम २००५ च्या परिणामकारक अंशलब्धजावणीसाठी
महत्वाच्या सूचना**

जन माहिती अधिकाराच्या सूचना कृत आणि जन माहिती अधिकार वाचासाठी संदर्भ

१. सर्व जन माहिती अधिकारी व सहायक जन माहिती अधिकारी यांनी कायद्यानु घालून दिलेल्या सर्व जबाबदाऱ्या काटेकोर पणे पाळणे आवश्यक आहे.
२. माहिती देण्याच्या कालमर्यादेचे पालन काटेकोर पणे केले जावे.
३. माहिती देण्याचे काम माहिती अधिकाऱ्याचे आहे त्याशुले माहिती माहिती अधिकाऱ्यांनीच दयावी, सहायक माहिती अधिकाऱ्यामा मार्फत माहिती देण्यात येव नवे.
४. माहिती अधिकारातील अर्जासाठी रुतंत्र नोंद वर्ही ठेवण्यात यावी.
५. अन्य सार्वजनिक प्राधिकरणांची माहिती मार्गितली असल्यास केवळ एकाच सार्वजनिक प्राधिकरणाकडे संपूर्ण अर्ज अथवा त्याचा भाग हस्तांतरीत करावा त तसे नागरिकासही कळविण्यात यावे.
६. माहितीचे शुल्क कळविताना अर्जातील मददेनिहाय शुल्क कळविण्यात यावे. मोद्यम शुल्काची रक्कम कळविण्यात येवू नवे.
७. माहितीच्या अधिकाराखाली येणाऱ्या अर्जाबाबत संबंधित सार्वजनिक प्राधिकरणांच्या विविध विभागांमध्ये सुमुक्तीकरणाची व्यवस्था असावी. वरिष्ठ दर्जाच्या अधिकाऱ्यांनी / विभाग प्रमुखांनी त्याचे प्रमुख म्हणून काम पहावे.
८. विभाग प्रमुख/कार्यालय प्रमुखांनी त्यांच्या अधिनसत असलेल्या सर्व कर्मचाऱ्यांनी या कायद्याचे प्रशिक्षण दयावे.
९. येणारे अर्ज, त्यांना विली जाणारे उत्तर, प्रथम अपौल व त्याघरील निर्णय या साऱ्याची स्वतंत्र नोंदवही असावी. आलोल्या अर्जावरील उत्तराची अंतिम मुद्रा, तसेच केलेली कार्यवाही याची त्यात संबंधित कर्मचाऱ्याच्या / अधिकाऱ्याच्या नाव व स्वाक्षरीसह स्पष्ट नोंद असावी.
१०. माहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५, मध्ये येणाऱ्या अर्जाला उत्तर देण्यासाठी तीस दिवसांची मुद्रा असली, तरी इता विवसात उत्तर तयार क्वावे. ती केवळ जन माहिती अधिकारी यांची जबाबदारी न घानता माहिती प्रत्यक्ष ज्यांच्या अडकाऱ्यात असते त्यांनीही त्यावर अंतर्गत नोंदीसाठी स्वाक्षर्या कराव्यात. अशा प्रकार तयार

झालेली माहिती विभाग प्रमुखांनी / वरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी तपासून घ्यावी व तीन आठवड्यांच्या आत ही सर्व प्रक्रिया पूर्ण करून अर्जदाराला तो जन माहिती अधिकाऱ्यांच्या स्वाक्षरीने दिली जावी अथवा माहिती देय नसल्यास तसे अर्जदाराला त्वरित कळविले जावे. अनेक प्रकरणांमध्ये दिलेल्या माहितीबाबत अपुरेपणा, संदिग्धता, अधिकाऱ्यांमधील दुमत अशा अडचणी येत असल्यामुळे अशी पद्धती उपयुक्त ठरेल.

प्रथम अपीलाची प्राधिकारी यांची विवरणे

१. प्रथम अपीले विहीत मुदतीत निकाली काढण्यात यावीत
२. अपीलाच्या सूनावणीची नोटीस नागरिकांना सूनाविष्याच्या तारखेच्या किमान १५ विवस अगोदर देण्यात यावी.
३. नागरिकास दिलेल्या तारखेस व बेळेत सूनावणी घेण्यात यावी. सूनावणी रद्द करावयाची झाल्यास त्यासंबंधी संबंधीत नागरिकास कळविष्यात यावे.
४. अपीलाची सूनावणी झाल्याबरोबर तात्काळ नागरिकास सुपार्ष्ट आदेशाची प्रत देण्यात यावी.
५. अपील आदेशामध्ये दोन्ही बाबुची वस्तुस्थीती स्पष्ट करण्यात यावी. जेणेकरून वितीय आपलामध्ये सुनिवावणी झाल्यास आयोगांनु योग्य आदेश पारित होण्यास मदत होईल.
६. अपिलीय प्राधिकारी यांच्या आदेशाची अंमलबजावणी झाल्याचे अनेकदा दिसून येत नाही. ती करवून घेणे ही संविधित अपिलीय प्राधिकाऱ्यांची जबाबदारी आहे. विषय वरिष्ठांशी संविधित असल्यास त्यांना त्याबाबत लेखी कल्पना दिली याहीजे. त्यानुसार त्याबाबतच्या कार्यवाहीची जबाबदारी संविधित वरिष्ठांची गाहील.

सार्वजनिक प्राधिकरण राजीव गांधी नगर कालीन संस्कृति

१. कार्यालयातील सर्व प्रशासकीय कक्षात/विभागात जन माहिती अधिकारी यांना पदनिर्देशित करावेत व त्याच्या नावचे फलक दर्शनी भागामध्ये लावण्यात यावेत.
२. उप जिल्हा अथवा उपविभागीय स्तरावर सहायक जन माहिती अधिकारी पदनिर्देशित करावेत व त्याच्या नावाचे फलक दर्शनी भागामध्ये लावण्यात यावेत.
३. एका पेक्षा जास्त जन माहिती अधिकारी पदनिर्देशित केले असतील तर कोणत्या जन माहिती अधिकाऱ्याकडे कोणती माहिती मिळू शकेल, ते दर्शनी भागातील फलकावर स्पष्टपणे लावण्यात यावे.
४. नागरिकास माहितीचे शुल्क मनीओँडर अथवा डिमांड ड्राफटने भरायचे असल्यास तो काणत्या नावे काढावे यासंबंधीची माहिती दर्शनी भागात फलकावर लावावी.
५. जन माहिती अधिकाऱ्याकडे रोख जमा होणारे शुल्क भरून घेतल्या नंतर नागरिकास पावती देण्याची व्यवस्था संबंधीत सार्वजनिक प्राधिकरणाने करावी त त्याबाबतची माहिती नागरिकास कळेल अशी व्यवस्था करण्यात यावी
६. जन माहिती अधिकाऱ्यांना माहिती पुरविण्यासाठी त्यांना आवश्यक तो निधी उपलब्ध करून द्यावा. त्यासाठी प्रत्येक आर्थिक वर्षाच्या सुरुवातीला पुरेशी तरतुद करावी शी ती उपलब्ध करून घेण्यासाठी पाठपुरावा करावा. जन माहिती अधिकारी आर्थिक तरतुदी अभवी अडचणीत येणार नाहीत याची पुरेशी दृढाना घ्यावी.
७. महाराष्ट्र सार्वजनिक अभिलेख अधिनियम, २००५ च्या कलम ५ प्रमाणे अभिलेख अधिकारी नेमणे, अभिलेख कक्ष स्थापन करणे व सहजपणे माहिती शोधता येईल व नागरिकांनी मागणे करताच देता येईल, असे अभिलेख व्यवस्थापन प्राधिकरणांनी हाती घ्यावे.
८. अभिलेख आढळ होत नाहीत, असे उत्तर अनेकदा दिले जाते. अशा बाबतीत अभिलेखांच्या वर्गवारीनुसार जतनाचा कालावधी स्पष्ट केला पाहिजे. न्यानुसार अभिलेख आढळत नसल्यास जतनाची जबाबदारी असणाऱ्यांविरुद्ध महाराष्ट्र सार्वजनिक अभिलेख अधिनियम, २००५ अन्वये फौजदारी गुन्हा नोंदविजा पाहिजे.
९. अभिलेखाच्या अवलोकनासाठी सर्वसाधारण सूचना खालीलप्रमाणे :-

१०. शासकीय अभिलेख नागरिकांना पाहण्यासाठी तत्प्रतेने उपलब्ध झाले पाहिजेत, परंतु अनेकदा त्यासाठी वारंवार हेलपाटे मारावे लागतात, अशा तकारी नागरिकांकडून येतात. प्राहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५ च्या कलम ४ अन्वये असे सर्व अभिलेख हा सार्वजनिक दस्तऐवज असल्यामुळे नागरिकांना सहजतेने उपलब्ध झाला पाहिजे. तसेच अनेकदा संबंधित विषयातील नेमक्या कोणत्या कागदपत्रांच्या प्रती मागाव्यात हे नागरिकांना समजण्याच्या दृष्टीने अभिलेखांचे अवलोकन उपयुक्त ठरते, असा अनुभव आहे. त्या दृष्टीने –

- (अ) अभिलेखांच्या अवलोकनासाठी दर आठवड्यातील ठराविक दिवशी ठराविक वेळे जाहीर करावी.
- (ब) साधे अर्ज घेऊन त्याच दिवशी अभिलेखाचे अवलोकन करू दिले जावे. त्यासाठी नागरिकाला पुन्हा यावे लागता कामा नये.
- (क) कळविलेल्या दिवशी ब वेळी सर्व संबंधित अधिकारी / कर्मचारी हजर राहतील याची दक्षता घ्यावी.

(द) अभिलेखाच्या अवलोकनासाठी सर्वसाधारण सूचना खालीलप्रमाणे :-

११. नागरिकांना शासकीय अभिलेख पाहण्यासाठी तत्प्रतेने उपलब्ध झाले पाहिजेत, परंतु अनेकदा त्यासाठी वारंवार हेलपाटे मारावे लागतात, अशा तकारी नागरिकांकडून येतात. प्राहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५ च्या कलम ४ अन्वये असे सर्व अभिलेख हे सार्वजनिक दस्तऐवज असल्यामुळे नागरिकांना सहजतेने उपलब्ध झाला पाहिजे. तसेच अनेकदा संबंधित विषयावरील नेमक्या कोणत्या कागदपत्रांच्या प्रती मागाव्यात हे नागरिकांना समजण्याच्या दृष्टीने अभिलेखांचे अवलोकन उपयुक्त ठरते, असा अनुभव आहे. त्या दृष्टीने –

- (अ) अभिलेखांच्या अवलोकनासाठी दर आठवड्यातील ठरावीक दिवशी ठरावीक वेळे जाहीर करावी.
- (ब) साधे अर्ज घेऊन त्याच दिवशी अभिलेखाचे अवलोकन करू दिले जावे. त्यासाठी नागरिकाला पुन्हा यावे लागता कामा नये.
- (क) कळविलेल्या दिवशी ब वेळी सर्व संबंधित अधिकारी / कर्मचारी हजर राहतील याची दक्षता घ्यावी.

(ड) अभिलेख अवलोकनासाठी उपलब्ध करून देताना फक्त अर्जदार व संबंधित सार्वजनिक प्राधिकरणाचा एक प्रतिनिधी उपस्थित असावा. अवलोकनासाठी जाताना ब्लोड, कांची, पिशवी / बैंग, कॅमेरा, मोबाईल वगैरे कोणतेही साहित्य नेता वेणार नाही. पेन्सिल व कोरा कागद संबंधित सार्वजनिक प्राधिकरणाने पुरविल्यास अधिक चांगले ते शक्य नसल्यास अर्जदाराला फक्त पेन्सिल व कारे कागद घेणन उपस्थित राहता येईल. अभिलेख अवलोकनासंदर्भात उभय बांधूतै सांगितल्या गेलेल्या विविध अनुभवांमुळे वरीलप्रमाणे पथ्ये पाळणे आवश्यक आहे.

- (१) सार्वजनिक प्राधिकरणाच्या ग्राहासकीय प्रमुखांनी महिन्यातून एकदा या सर्व कामकाजाचा आढावा घ्यावा.
- (२) केवळ जन माहिती अधिकारी व अपिलीच प्राधिकारी यांच्यापुरती माहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५ ची कक्षा घर्यादित नाही. प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्षरीत्या सर्व कर्मचाऱ्यांची / अधिकाऱ्यांची ती जबाबदारी आहे, याची जाणीव सर्व अधिकारी व कर्मचाऱ्यांमध्ये निर्माण होणे आवश्यक आहे. त्यासाठी प्रशिक्षण, चांगल्या कामाला प्रोत्साहन व अयोग्य कृतीबद्दल कारबाई असे सूत्र असणे आवश्यक आहे.
- (३) लोकशाही दिन सारखा महिन्यातून एकदा माहिती अधिकार दिन ठेवता आल्यास अधिक उपयुक्त ठरेल. (सोलापूर महानगरपालिकेपाठोपाठ आता एप्पे महानगरपालिकेत हा उपक्रम सुरु होत आहे.) दर महिन्याच्या कार्यक्रमांतरांत आढावा बेळकीच्या नंतरचा हा विवस असणे नागरिक व अधिकारी चा दोघांच्याही दृष्टीने सोयीस्कर ठरेल. त्याबेळी प्रलंबित अजांचा विचार / निपटारा जागीच करण्याची पद्धती अवलंबित येईल.
- (४) कलम ४ अन्वये जाहीर करावयाची माहिती सार्वजनिक प्राधिकरणांच्या संकेतस्थळावर (website) प्रसिद्ध केली जाणे एवढेच पुरेसे नाही. त्याचा लाभ घेण्यासाठी आवश्यक अशा संगणक ई. सुविधा सर्वच नागरिकांना उपलब्ध असतातच असे नाही. म्हणून नागरिकांने भागणी कैल्यास ही माहिती लिखित स्वरूपातही उपलब्ध असली पाहिजे.